

Social- og Indenrigsministeriet

Socialjura og International

Sagsnr. 2019-4169

13-11-2019

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Ankestyrelsens sammensætning og behandling af sager om uenighed mellem kommuner m.v.)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 2 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, § 3 i lov nr. 550 af 7. maj 2019 og § 14 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, 1. pkt., indsættes efter »modtager«: »helbredstillæg eller«.

2. I § 43, stk. 1, 1. pkt., udgår », lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel«.

3. § 52, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Fagbevægelsens Hovedorganisation.«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.

4. I § 52 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner, jf. dog § 52 c.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

5. I § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3« til: »stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4«.

6. I § 52 c, stk. 1, ændres »§ 52 a, stk. 1 eller 3,« til: »§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4,«.

7. I § 52 c, stk. 2, ændres »§ 52 a, stk. 1,« til: »§ 52 a, stk. 1 og 3,«.

8. I § 59 a, stk. 4, nr. 2, og stk. 5, ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

9. I § 59 a, stk. 6, ændres »§ 52 a, stk. 4,« til: »§ 52 a, stk. 5,«.

10. I § 59 b, stk. 4, to steder i stk. 5 og i stk. 6 ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.

11. I § 61 indsættes efter »Ankestyrelsen«: », der træffer afgørelse i sagen«

12. I § 61 indsættes som 2. pkt.:

»§ 68, stk. 2, finder ikke anvendelse.«

13. I § 61 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal benytte et særligt skema ved indsendelsen af sager til Ankestyrelsen efter stk. 1. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«

14. I § 81, 1. pkt., ændres »Chefen for Ankestyrelsen« til: »Direktøren for Ankestyrelsen«.

15. § 81, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Fagbevægelsens Hovedorganisation og«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

16. I § 84, stk. 2, ændres »§ 82, stk. 2,« til: »§ 82, stk. 3,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås enkelte ændringer og præciseringer i reglerne om Ankestyrelsens funktion som tvistløsningsorgan i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019 med senere ændringer. Lovforslaget har til formål at fastsætte, at sager om uenighed mellem kommuner, som det hidtil har været praksis, skal kunne behandles administrativt i Ankestyrelsen, dvs. uden medvirken af beskikkede medlemmer, og at tydeliggøre at Ankestyrelsen som hidtil træffer afgørelse i sådanne sager.

Som følge af, at Landsorganisationen i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd er fusioneret i Fagbevægelsens Hovedorganisation, foreslås konsekvensændringer i retssikkerhedsloven med hensyn til de organisationer, der indstiller medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Det Rådgivende Praksisudvalg.

Lovforslaget indeholder derudover enkelte redaktionelle ændringer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ankestyrelsens afgørelser om uenighed mellem kommuner

2.1.1. Gældende ret

Retssikkerhedslovens kapitel 3 indeholder regler om, hvilken kommune der skal yde og finansiere hjælp efter den sociale lovgivning. Hovedreglen er, at en borgers opholdskommune har pligt til at yde hjælp. Opholdskommunen er den kommune, hvor borgeren har bopæl eller sædvanligvis opholder sig. Som undtagelser hertil findes dog i retssikkerhedslovens § 9 c regler om, at borgeres aktuelle opholdskommune i nærmere angivne tilfælde har ret til at få refunderet sine udgifter fra borgerens tidligere opholdskommune (mellemkommunal refusion), ligesom der i retssikkerhedslovens §§ 9 og 9 a er undtagelsestilfælde, hvor en tidligere opholdskommune forbliver såvel handlekommune (den kommune der har pligt til at træffe afgørelse om og levere hjælp) og betalingskommune (den kommune, der finansierer hjælpen) efter lov om social service.

Der kan opstå uenighed mellem kommuner om, hvilken kommune der efter disse regler har pligt til at handle og betale, herunder ikke mindst om betingelserne for mellemkommunal refusion er opfyldt.

I retssikkerhedslovens § 60, stk. 1, er det fastsat, at når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for Ankestyrelsen.

I retssikkerhedslovens § 61 er det fastsat, at hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen. Bestemmelsen har været gældende siden retssikkerhedslovens ikrafttræden den 1. juli 1998, idet afgørelsesinstansen dog er ændret fra det relevante regionale sociale nævn til Ankestyrelsen i forbindelse af reformen af klagesystemet ved lov nr. 493 af 21. maj 2013, hvor de sociale nævn blev nedlagt. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til retssikkerhedsloven, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 4896, at bestemmelsen svarer til bl.a. § 16 i den tidligere lov om social bistand. Heri var fastsat, at uenighed

mellem kommuner om deres forpligtelser efter loven blev afgjort af det sociale ankenævn i den kommune, som den kommune, som forpligtelsen blev gjort gældende imod, hørte under.

§ 61 er placeret i retssikkerhedslovens kapitel 10 under overskriften ”Almindelige klageregler” og underoverskriften ”Klageadgang”, men i en særskilt bestemmelse ved siden af den almindelige regel om klageadgang.

Ankestyrelsen kan således efter retssikkerhedslovens § 61 træffe afgørelse, hvor der er uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Det drejer sig navnlig om sager, hvor kommuner er uenige om spørgsmål om opholdskommune, hvilken kommune, der har pligten til at yde hjælp, og om mellemkommunal refusion.

Om Ankestyrelsens afgørelser er det i retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 1, i kapitel 9 om Ankestyrelsen, fastsat, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen. I sager, der ikke er omfattet af retssikkerhedslovens § 52 a, træffes afgørelse som udgangspunkt på et møde med deltagelse af beskikkede medlemmer efter regler fastsat i retssikkerhedslovens §§ 52 b-56. Herunder gælder efter retssikkerhedslovens § 52 c, at når Ankestyrelsen skønner, at en sag omfattet af § 52 a, stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, hvor der i mødet deltager to beskikkede medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand.

I retssikkerhedslovens almindelige klageregler er det i § 66 fastsat, at inden en klage behandles, skal den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen skal derfor afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen videre til klageinstansen.

En klage over en afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse skal derfor indgives til denne kommune. Retssikkerhedslovens § 66, stk. 2, bemyndiger social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at kommunen skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen.

I retssikkerhedslovens § 74 findes endvidere en bemyndigelse for social- og indenrigsministeren til efter forhandling med beskæftigelsesministeren og sundheds- og ældreministeren at fastsætte regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager.

Social- og indenrigsministeren har med hjemmel i bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66 fastsat i § 13 i bekendtgørelse nr. 227 af 11. marts 2019 om retssikkerhed og administration på det sociale område (herefter retssikkerhedsbekendtgørelsen), at kommunalbestyrelsen ved indsendelse af genvurderingen af en klagesag skal benytte et ankeskema, der er udarbejdet af Ankestyrelsen. Formålet med skemaet er dels at understøtte, at de relevante oplysninger og akter indsendes samtidig, dels at effektivisere registreringen af klagen i Ankestyrelsen og dermed at optimere sagsbehandlingen og ressourceforbruget i Ankestyrelsen og i kommunerne.

Efter retssikkerhedslovens § 67 skal klage til Ankestyrelsen ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Ankestyrelsens afgørelse efter retssikkerhedslovens § 68 kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

Ankestyrelsen har hidtil i sager om uenighed mellem kommuner i praksis fungeret som klageinstans og har behandlet sådanne sager som en efterprøvelse af en afgørelse, som én kommune har truffet over for en anden kommune.

Ankestyrelsen har behandlet sagerne på samme måde som klager indbragt efter retssikkerhedslovens § 60, dvs. hvor en kommune har truffet en afgørelse med en borger som modtager.

Praksis har således været, at kommune A skulle fremsætte et krav over for kommune B, hvorefter kommune B skulle træffe en afgørelse over for kommune A om, hvorvidt kommune B kunne imødekomme kravet. Afgørelsen skulle indeholde begrundelse og klagevejledning. Kommune A kunne klage over afgørelsen til Ankestyrelsen, og kommune B skulle genvurdere afgørelsen efter retssikkerhedslovens § 66 og anvende et ankeskema ved indsendelsen af genvurderinger til Ankestyrelsen. Klagefristen på fire uger i retssikkerhedslovens § 67 blev anvendt.

Ankestyrelsen har herefter på grundlag af klagen foretaget en efterprøvelse af kommunens afgørelse, og resultatet af styrelsens afgørelse har været stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af afgørelsen.

Vestre Landsret har imidlertid ved en dom af 16. december 2015 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2016, side 1339 fastslået, at Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser ikke fungerer som en almindelig klageinstans, men som et tvistløsningsorgan. Landsretten har i den forbindelse konstateret, at dette støttes af, at kommunerne som sideordnede forvaltningsmyndigheder ikke har adgang til at træffe bindende forvaltningsafgørelser i forhold til hinanden.

Dommen ændrer ikke ved, at Ankestyrelsen efter retssikkerhedslovens § 61 kan træffe afgørelse i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser. Dommen indebærer imidlertid, at Ankestyrelsen ikke skal behandle sådanne sager, som om den ene kommune har truffet en bindende afgørelse i forhold til den anden.

Klagefristen i retssikkerhedslovens § 67 og genvurderingsreglen i retssikkerhedslovens § 66 kan således ikke anvendes, ligesom Ankestyrelsens afgørelse ikke kan gå ud på stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over, jf. retssikkerhedslovens § 68. Det skyldes, at indholdet af disse bestemmelser er knyttet direkte til tidspunktet for eller indholdet af en konkret afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, mens Ankestyrelsens behandling af en sag om uenighed mellem kommuner ifølge dommen ikke er en efterprøvelse af en afgørelse.

Ankestyrelsen kan træffe afgørelse i tvisterne med angivelse af resultatet. Kommuner, der ikke er enige i Ankestyrelsens konkrete afgørelse, kan som hidtil anlægge retssag mod hinanden om kravet. Ankestyrelsen er ikke rette sagsøgte i disse sager. Det følger dog af Højesterets dom af 15. oktober 2002 optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2003, side 71, at det ikke er udelukket i visse tilfælde at anlægge sag mod Ankestyrelsen, herunder i tilfælde, hvor en af parterne gør gældende, at afgørelsen er ugyldig som følge af sagsbehandlingsfejl eller lignende.

Ankestyrelsen har anmodet kommunerne om på frivillig basis at indsende sager efter retssikkerhedslovens § 61 med anvendelse af et skema til indbringelse af uenighed mellem kommunerne med henblik på, at styrelsen som hidtil allerede ved indbringelsen får de relevante

oplysninger og dokumenter til behandling af sagen. Skemaet er tilgængeligt for kommunerne på Ankestyrelsens hjemmeside.

2.1.2 Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

For at undgå tvivl om karakteren af Ankestyrelsens behandling af sager om uenighed mellem kommuner bør det fremgå udtrykkeligt af loven, at Ankestyrelsen træffer afgørelse i sådanne sager. Det fremgår dermed klart, at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for parterne. Dette svarer til, hvad der også hidtil har været gældende ret, jf. f.eks. Højesterets dom af 28. juni 2019 optrykt i Ugevæsen for Retsvæsen 2019, side 3264.

Kommunerne kan som hidtil anlægge sag imod hinanden ved domstolene, hvis de ikke er enige i Ankestyrelsens afgørelse. Det følger dog af Højesterets dom gengivet i UfR 2003.71H, at det ikke er udelukket i visse tilfælde at anlægge sag mod Ankestyrelsen, herunder i tilfælde, hvor en af parterne gør gældende, at afgørelsen er ugyldig som følge af sagsbehandlingsfejl eller lignende.

Det vurderes endvidere hensigtsmæssigt, at Ankestyrelsen som efter hidtidig praksis kan behandle sager om uenighed mellem kommuner administrativt, det vil sige uden medvirken af beskikkede medlemmer.

Endelig vurderes det hensigtsmæssigt, at reglen om brug af et ankeskema ved indsendelse af klager til Ankestyrelsen tilsvarende skal gælde ved indsendelse af sager om uenighed mellem kommuner. Formålet med obligatorisk brug af et skema i disse sager er fortsat at understøtte, at de relevante oplysninger indsendes til Ankestyrelsen sammen med sagen, og at sagerne straks ved indsendelsen kan indgå korrekt i Ankestyrelsens sagsstyringssystem. Begge hensyn skal optimere sagsbehandlingen og ressourceforbruget i Ankestyrelsen og i kommunerne.

Det vurderes, at bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 74, der er placeret i samme kapitel som § 61, indeholder hjemmel for social- og indenrigsministeren til at fastsætte nærmere regler ikke blot for behandlingen af klager over afgørelser, men også for behandlingen af sager om uenighed mellem kommuner.

Set i lyset af, at der i retssikkerhedslovens § 66 findes en særskilt hjemmel til at fastsætte regler om brug af et ankeskema i forbindelse med genvurdering, findes det imidlertid usikkert, om rækkevidden af den mere generelle bemyndigelse i retssikkerhedslovens § 74 også omfatter hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk brug af et skema i sager om uenighed mellem kommuner. Da bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66 ikke længere, som tidligere antaget, omfatter sager om uenighed mellem kommuner, findes der derfor grundlag for at foreslå, at en udtrykkelig hjemmel til at stille krav om brug af et skema indsættes også i retssikkerhedslovens § 61 om sager om uenighed mellem kommuner.

2.1.3. Den foreslåede ordning

På ovenstående baggrund foreslås en præcisering af retssikkerhedslovens § 61 om sager om uenighed mellem kommuner. Forslaget vil medføre, at det vil komme til at fremgå af bestemmelsen, at Ankestyrelsen træffer afgørelse i disse sager. Hermed tydeliggøres det, at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for parterne, og at kommunaltilsynet i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været gældende ret, vil kunne gribe ind efter reglerne i kapitel VI og VII i lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 15. januar 2019, hvis en kommune måtte undlade at efterleve Ankestyrelsens afgørelse efter bestemmelsen. Kommunerne vil dog som hidtil kunne anlægge sag imod hinanden, hvis de ikke er enige i

Ankestyrelsens afgørelse.

Samtidig foreslås i bestemmelsen udtrykkeligt fastsat, at retssikkerhedslovens § 68, stk. 2, om, at Ankestyrelsens afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over, ikke gælder i disse sager, idet Ankestyrelsens afgørelser af disse sager netop ikke er en efterprøvelse af en tidligere afgørelse, der er klaget over, men en afgørelse i første instans af en tvist, som kommunerne indbringer for styrelsen.

Endvidere foreslås det fastsat i retssikkerhedslovens § 52 a, at Ankestyrelsen som udgangspunkt vil kunne træffe afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om uenighed mellem kommuner efter retssikkerhedslovens § 61, ligesom det gælder ved behandling af klager fra borgere over afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen. På samme måde som for klager fra borgere vil det efter forslaget gælde, at sager om uenighed mellem kommuner skal behandles på et møde med deltagelse af to beskikkede medlemmer og to ankechefer, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har generel eller principiel betydning.

Endelig foreslås det, at der indsættes en specifik bemyndigelse for social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om, at kommunerne skal benytte et særligt skema ved indsendelse til Ankestyrelsen af sager om uenighed mellem kommuner, samt til at fastsætte nærmere regler herom. Med hjemmel heri vil der i retssikkerhedsbekendtgørelsen blive fastsat regler om, at kommunerne ved indsendelsen af sager om uenighed mellem kommuner skal benytte et særligt skema, ligesom kommunerne allerede har pligt til at benytte et ankeskema ved indsendelse af genvurderinger i sager, hvor en borger har klaget over en kommunal afgørelse. De gældende regler om anvendelse af et ankeskema i klagesager findes i dag i retssikkerhedsbekendtgørelsens § 13.

På baggrund af den foreslåede lovændring vil der herudover blive foretaget enkelte konsekvensændringer i bekendtgørelse nr. 725 af 10. juli 2019 om forretningsordenen for Ankestyrelsen, hvorved bestemmelserne i forretningsordenen om Ankestyrelsens behandling af sagerne vil blive konsekvensændret i overensstemmelse med de i lovforslaget foreslåede bestemmelser herom.

2.2. Indstilling af medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Det Rådgivende Praksisudvalg

2.2.1. Gældende ret

Det følger af retssikkerhedslovens § 51, at Ankestyrelsens afgørelser træffes af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller med medvirken af beskikkede medlemmer. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte og medlemmer, der udpeges efter retssikkerhedslovens § 52.

Efter retssikkerhedslovens § 52 fastsætter social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Landsorganisationen i Danmark (LO), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), KL (Kommunernes Landsforening) og Danske Handicaporganisationer (DH).

Det følger af § 6, stk. 2, i bekendtgørelse om forretningsordenen for Ankestyrelsen, at social- og indenrigsministeren udpeger 90 medlemmer efter indstilling fra henholdsvis DA, LO, FTF, KL og DH, som hver indstiller 18 medlemmer.

Det følger af retssikkerhedslovens § 53, stk. 1, at når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager to medlemmer og en ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Efter retssikkerhedslovens § 55, stk. 1, deltager to medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand, i afgørelser med udvidet votering. Afgørelser med udvidet votering er angivet i bestemmelsens stk. 2 og omfatter bl.a. sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, og afgørelser truffet af børn og unge-udvalget.

Ankestyrelsens udpegning af medlemmer til de enkelte møder er ikke nærmere reguleret, men i praksis søger Ankestyrelsen at undgå, at der til et møde udpeges to medlemmer fra samme organisation.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 1, at Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Skønner Ankestyrelsen, at en sag har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg dog afgørelse på et møde, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 2. Ankestyrelsen kan ligeledes beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller ved skriftlig indstilling til Beskæftigelsesudvalgets medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 3.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4, at ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af organisationerne: KL, LO, DA og DH.

Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra LO og DA, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov, jf. retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1.

Ved behandling i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt tre medlemmer efter indstilling fra hhv. KL, LO og DA, jf. retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 4.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring, samt klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter ansættelsesbevisloven. I denne type sager deltager et medlem fra hhv. LO og DA, som udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne, jf. § 59 b, stk. 5.

LO indstiller således et medlem til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved behandlingen af de ovennævnte typer af sager.

Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. retssikkerhedslovens § 59 c, stk. 1.

Beskæftigelsesministeren udpeger i praksis i alt 52 medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. På nuværende tidspunkt har FH allerede overtaget LO's indstillingsret efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b. I dag indstiller DA, FH og KL således 12 medlemmer hver og DH indstiller 10 medlemmer. Desuden indstiller en søfarts- og en rederiorganisation hver et medlem, der alene inddrages ved behandling af sager efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5. Børne- og Undervisningsministeriet har tidligere indstillet beskikkede medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg med særlig sagkundskab om spørgsmål vedrørende tilskud til kost og logi og tilbagebetaling efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. samt spørgsmål vedrørende godtgørelse for tab af indtægt, godtgørelse udbetalt til arbejdsgiveren, godtgørelse under lovlig konflikt, befordringstilskud og tilbagebetaling efter § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Ved lov nr. 1701 af 27. december 2018 er klageadgangen over afgørelser efter § 31 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser og efter § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, ophævet. De hidtil gældende regler finder dog anvendelse for uddannelsesforløb, der er påbegyndt før den 1. januar 2019. Dette kan medføre, at der kan komme sager til behandling i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvor det vil være relevant, at der deltager beskikkede medlemmer med særlig sagkundskab inden for de pågældende områder. Afløbsperioden vil vare helt frem til slutningen af 2020, da der er uddannelsesforløb, der er påbegyndt i 2018, som først slutter ved udgangen af 2020. Efter 2020 har Børne- og Undervisningsministeriet ikke længere indstillingsret til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Medlemmerne i Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg udpeges for fire år ad gangen. Udpegningen sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb, jf. retssikkerhedslovens § 52, stk. 2, og § 59 c, stk. 2.

Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

De nuværende medlemmer er udpeget med virkning fra den 1. juni 2018, og deres funktionsperiode udløber den 31. maj 2022.

I retssikkerhedslovens § 80 er der fastsat regler om, at Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg – Det Rådgivende Praksisudvalg – til støtte for sin indsats med at koordinere praksis. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

I retssikkerhedslovens § 81 er fastsat, at chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra KL, DA, LO, FTF og DH.

2.2.2. Social- og Indenrigsministeriets overvejelser

Pr. 1. januar 2019 fusionerede LO og FTF. Den nye samlede organisation har fået navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH).

Som konsekvens af fusionen af LO og FTF skal bestemmelserne i retssikkerhedsloven om disse organisationers indstillingsret af medlemmer til Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalget og Det Rådgivende Praksisudvalg ændres.

Ud fra et grundprincip om almindelig succession lægges til grund, at FH efter fusionen har overtaget retten til for perioden 1. juni 2018 til 31. maj 2022 at indstille medlemmer af Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter de gældende regler, og at de medlemmer, der for perioden er udpeget efter indstilling fra LO og FTF, fortsætter deres virke uændret.

Grundprincippet om almindelig succession indebærer, at de pladser i råd, nævn og udvalg, som LO og FTF i dag råder over, vil blive besat af repræsentanter for FH.

I Ankestyrelsen skal de beskikkede medlemmer ikke varetage bestemte gruppers interesse eller på anden måde betragtes som repræsentanter for den indstillingsberettigede organisation, men de skal alene give udtryk for befolkningens almindelige opfattelse. De er derfor ikke fagspecialister, men bruger deres generelle viden og faglige baggrund, når de er med til at afgøre en sag.

På den baggrund vurderer Social- og Indenrigsministeriet, at der med henvisning til grundprincippet om almindelig succession ikke skal ske ændringer i sammensætningen, da der er ikke er noget, der taler imod, at FH indtræder i LO's og FTF's sted med henblik på at varetage hensynet til at sikre generel viden og faglig baggrund i Ankestyrelsens afgørelser.

Det gælder både i forhold til behandlingen af konkrete sager på et møde, hvor der efter Ankestyrelsens praksis udpeges to medlemmer, der ikke er udpeget på baggrund af en indstilling fra samme organisation, og ved udpegningen af alle 90 medlemmer.

I forhold til sammensætningen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er det hensigtsmæssigt, at der bevares en ligelig repræsentation af lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter ved deltagelse i behandlingen af sager. I modsætning til Ankestyrelsen deltager medlemmerne som repræsentanter for den indstillingsberettigede organisation for at sikre, at sagen bliver godt belyst gennem organisationernes grundige viden om arbejdsmarkedsforhold.

FH repræsenterer på samme måde som det tidligere LO lønmodtagerinteresser. For at opretholde balancen og en ligelig repræsentation mellem lønmodtager- og arbejdsgiversiden i udvalget som sådan og i forhold til de forskellige sagstyper, foreslås det, at FH indtræder i LO's sted med samme indstillingsret som LO efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b.

Balancen vil blive opretholdt både ved behandlingen af de konkrete sager, hvor det fremgår af retssikkerhedsloven, hvilke organisationer der skal deltage ved behandlingen af bestemte sager, og ved beskæftigelsesministerens udpegning af alle medlemmerne til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

I praksis er FH allerede indtrådt i LO's indstillingsret efter retssikkerhedslovens §§ 59 a og 59 b.

Endelig foreslås det, at FH indtræder i LO's og FTF's indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg. For så vidt angår organer, der alene har en rådgivende funktion – f.eks. råd og udvalg, hvor der ikke foretages afstemning eller træffes afgørelser – er det ikke på samme måde påkrævet, at der sker fuldstændig almindelig succession.

I praksis er FH allerede ud fra det nævnte successionsprincip indtrådt i LO's og FTF's

indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg. I dag består Det Rådgivende Praksisudvalg således af Ankestyrelsens direktør som formand og af fire medlemmer, hvoraf ét medlem, er udpeget efter indstilling fra FH.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås ud fra grundprincippet om almindelig succession, at FH får adgang til at indstille det antal medlemmer til Ankestyrelsen, der svarer til det antal medlemmer, som LO og FTF tidligere indstillede tilsammen til Ankestyrelsen.

På den baggrund foreslås, at ordlyden af retssikkerhedslovens § 52, stk. 1, ændres, således at de indstillingsberettigede organisationer bliver 1) DA, 2) FH, 3) KL og 4) DH.

Bekendtgørelse om forretningsordenen for Ankestyrelsen vil skulle ændres således, at social- og indenrigsministeren udpeger 90 medlemmer efter indstilling fra henholdsvis DA, FH, KL og DH. DA, KL og DH vil hver indstille 18 medlemmer. FH vil indstille 36 medlemmer. Det vil indebære, at FH vil få adgang til at indstille dobbelt så mange medlemmer som de øvrige indstillingsberettigede (DA, KL og DH).

Det foreslås ud fra grundprincippet om almindelig succession, at FH får adgang til at indstille det antal medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, der svarer til det antal medlemmer, som LO tidligere indstillede til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det foreslås på den baggrund, at ordlyden af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4 og 5, samt § 59 b, stk. 4-6, ændres således, at FH vil overtage LO's indstillingsret.

Antallet af beskikkede medlemmer af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil som hidtil blive fastsat af beskæftigelsesministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren.

Endelig foreslås det, at FH indtræder i LO's og FTF's indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg. Da Det Rådgivende Praksisudvalg alene har en rådgivende funktion, er princippet om almindelig succession ikke fulgt.

Det foreslås således, at ordlyden af bestemmelsen om indstillingsret til Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelse ændres, således at de indstillingsberettigede efter bestemmelsen bliver 1) KL, 2) DA, 3) FH og 4) DH.

Fusionen mellem LO og FTF giver ikke herudover anledning til lovændringer vedrørende Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller Det Rådgivende Praksisudvalg. Forslaget indebærer ikke ændringer i Ankestyrelsen, Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller Det Rådgivende Praksisudvalgs opgaver og indebærer ikke behov for, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning.

På baggrund af de foreslåede lovændringer vil der herudover skulle foretages enkelte konsekvensændringer i bekendtgørelse om forretningsordenen for Ankestyrelsen, hvorved bestemmelserne i forretningsordenen om Ankestyrelsens behandling af sagerne vil blive konsekvensændret i overensstemmelse med de i lovforslaget foreslåede bestemmelser herom.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for

det offentlige.

For Ankestyrelsen vil lovforslaget indebære, at sager om uenighed mellem kommuner som efter hidtidig praksis som udgangspunkt behandles administrativt uden deltagelse af beskikkede medlemmer, og at kommunerne skal indsende sagerne til Ankestyrelsen ved brug af et skema.

For kommunerne indebærer forslaget om obligatorisk brug af et skema ikke administrative konsekvenser, idet et ankeskema har været brugt efter tidligere praksis, og et skema i dag anvendes på frivillig basis, og idet formålet med skemaet som anført i punkt 2.1.1. er at optimere sagsbehandlingen i såvel kommunerne som Ankestyrelsen.

I 2017 modtog Ankestyrelsen 282 sager om mellemkommunal uenighed. Lovforslagets vedrører således et begrænset antal sager.

Forslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Det foreslåede skema udarbejdet af Ankestyrelsen i sager om uenighed mellem kommuner er således et digitalt skema.

Skemaet vil medvirke til, at relevant materiale fortsat indsendes uden behov for fornyet kommunikation mellem kommunen og Ankestyrelsen, og vil samtidig medvirke til en effektiv, automatiseret registrering i Ankestyrelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Ældreråd, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FBU – ForældreLandsforeningen, Frivilligrådet, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, HK/Kommunal, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Socialpædagoger, Landsforeningen Sind, Red Barnet, Rådet for Socialt Udsatte, Sand, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Udbetaling Danmark, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund og Ældresagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er redaktionel.

I retssikkerhedslovens § 14, 1. pkt., er det fastsat, at kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter.

Ved lov nr. 1087 af 13. december 2000 blev reglerne om tillæg til dækning af dele af pensionisters medicinudgifter ændret, således at tillæg hertil ydes i form af et helbredstillæg efter lov om social pension fremfor som hidtil at indgå som en del af et personligt tillæg efter loven. Der kan dog fortsat ydes tillæg til medicin efter reglerne om personligt tillæg, hvis der er tale om medicin, som regionsrådet ikke yder tilskud til.

Helbredstillæg ydes i dag efter § 14 a i lov om social pension og nedsættes efter § 31 i lov om social pension afhængigt af den personlige tillægsprocent, der beregnes på grundlag af indtægten. Tilsvarende ydes helbredstillæg efter § 18 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og nedsættes afhængigt af den personlige tillægsprocent efter § 29 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Der blev ikke ved indførelsen af reglerne om helbredstillæg foretaget en konsekvensændring af § 14 i retssikkerhedsloven.

Med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at retssikkerhedslovens § 14 konsekvensændres således, at "personligt tillæg til medicinudgifter" ændres til "helbredstillæg eller personligt tillæg til medicinudgifter".

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er redaktionel.

I retssikkerhedslovens § 43, stk. 1, 1. pkt., er det fastsat, at når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres.

Bestemmelsen omfatter efter sin ordlyd opgaver efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service.

Indtil 3. juli 2006 var reglerne om sygedagpenge og reglerne om barseldagpenge samlet i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Denne lov indeholdt bl.a. regler om opfølgning ved sygefravær herunder graviditetsbetinget sygefravær. Det fremgik af § 24 f i den dagældende lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, at kommunen som led i at styrke opfølgningsindsatsen kunne overlade opgaver til andre aktører. Retssikkerhedslovens § 43 omfattede på dette tidspunkt lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Ved lov nr. 566 af 9. juni 2006 blev reglerne om orlov og dagpenge ved barsel samlet i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), mens reglerne om sygedagpenge blev reguleret i lov om sygedagpenge, jf. lov nr. 563 af 9. juni 2006. Som konsekvens heraf blev henvisningen i retssikkerhedslovens § 43 ændret fra at omfatte den hidtidige lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel til at omfatte både lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven). Reglerne om opfølgning ved graviditetsbetinget sygefravær indgik imidlertid ikke i den nye lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), og loven indeholder hermed

ikke adgang til at overlade opgaver til andre end offentlige myndigheder. Henvisningen i retssikkerhedslovens § 43 til lov om ret til orlov og dagpenge (barselsloven) er derfor overflødig.

Det foreslås på den baggrund med lovforslagets § 1, nr. 2, at henvisningen udgår.

Til nr. 3

Det følger af retssikkerhedslovens § 51, at Ankestyrelsens afgørelser træffes af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller med medvirken af beskikkede medlemmer. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte og medlemmer, der udpeges efter retssikkerhedslovens § 52.

Efter retssikkerhedslovens § 52 fastsætter social- og indenrigsministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og indenrigsministeren efter indstilling fra DA, LO, FTF, KL og DH.

Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås en ændring af de indstillingsberettigede organisationer, således at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsen i stedet for LO og FTF.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsen.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 1, træffer Ankestyrelsen afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klager over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog retssikkerhedslovens § 52 c. I sager, der ikke er omfattet af retssikkerhedslovens § 52 a, træffes afgørelse som udgangspunkt på et møde med deltagelse af beskikkede medlemmer efter regler fastsat i retssikkerhedslovens §§ 52 b-56.

Ankestyrelsen har i sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser hidtil i praksis fungeret som klageinstans og har behandlet sådanne sager som en efterprøvelse af en afgørelse, som én kommune har truffet over for en anden kommune.

Med lovforslaget foreslås de relevante regler i retssikkerhedsloven præciseret i lyset af, at Ankestyrelsen i sådanne sager træffer afgørelse som tvistløsningsorgan. Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås på den baggrund indsat et nyt stykke i retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 3, hvorefter Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af retssikkerhedslovens § 61 om uenighed mellem kommuner, jf. dog retssikkerhedslovens § 52 c. Det foreslås således udtrykkeligt reguleret, at sager om uenighed mellem kommuner som udgangspunkt behandles administrativt i Ankestyrelsen, dvs. uden medvirken af beskikkede medlemmer. Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om

mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, kan Ankestyrelsen i sager omfattet af stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

Ved lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås en ændring af retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, der som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 5, således, at henvisningen til ”stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3” ændres til: ”stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4”. Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at der i § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3. Der sker ingen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen i § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5. Der er således ikke grundlag for at lade bestemmelsen gælde sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner, idet der i sådanne sager ikke vil være behov for at træffe foreløbige afgørelser på grund af en øjeblikkelig opstået trangssituation.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven træffes afgørelse på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning. Ved udvidet votering efter § 55, stk. 2, nr. 1, forstås, at der i mødet deltager to beskikkede medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås en ændring af retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 1, således, at henvisningen til ”§ 52 a, stk. 1 eller 3” ændres til: ”§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4”. Det foreslås således fastsat, at Ankestyrelsens afgørelser i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner træffes på et møde efter reglerne om udvidet votering, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling. Der er således tale om en konsekvensændring som følge af, at der i § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3, der udtrykkeligt vil regulere Ankestyrelsens behandling af sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, kan Ankestyrelsen i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. retssikkerhedslovens § 53, stk. 1-3. Det er i § 53, stk. 1, fastsat, at når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager to medlemmer og en ankechef, der er formand.

Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal. I § 53, stk. 2, er fastsat, at hvis Ankestyrelsen skønner, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde. Af § 53, stk. 3, følger, at formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55. I afgørelser med udvidet votering deltager ifølge § 55, stk. 1, to medlemmer og to ankechefer, hvoraf den ene er formand, i mødet.

Med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås en ændring af retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, således, at henvisningen til ”§ 52 a, stk. 1” ændres til: ”§ 52 a, stk. 1 og 3”. Det foreslås således fastsat, at Ankestyrelsen kan beslutte, at afgørelser i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne. Siden 1. juli 2013 har Ankestyrelsen behandlet sager om mellemkommunal uenighed administrativt, bortset fra de sager, der blev undergivet principiel behandling. Der er således tale om en konsekvensændring som følge af, at der i § 52 a foreslås indsat et nyt stk. 3, der udtrykkeligt vil regulere Ankestyrelsens behandling af sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 1, træffer Ankestyrelsen afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 2, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på et møde, når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning. Efter § 59 a, stk. 3, kan Ankestyrelsen i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. retssikkerhedslovens § 59 d, stk. 6.

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 4, at ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra KL, LO, DA og DH.

Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra LO og DA, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende, jf. retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 5.

Med lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås en ændring af de indstillingsberettigede organisationer, således at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i stedet for LO.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 9

Retssikkerhedslovens § 59 a regulerer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af sager. I § 59 a, stk. 6, er det fastsat, at blandt andet § 52 a, stk. 4, om Ankestyrelsens mulighed for at træffe en foreløbig afgørelse, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, finder anvendelse på Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs behandling af klager efter § 59 a, stk. 1-3.

Ved lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås retssikkerhedslovens § 59 a, stk. 6, ændret således, at henvisningen til ”§ 52 a, stk. 4” ændres til: ”§ 52 a, stk. 5”.

Der er tale om en konsekvensændring af, at retssikkerhedslovens § 52 a, stk. 4, som følge af lovforslagets § 1, nr. 4, vil blive stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 10

Det følger af retssikkerhedslovens § 59 b, stk. 1, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov.

Ved behandlingen af klager efter § 59 b, stk. 1, jf. dog § 59 b, stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 b, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer: 1) KL, 2) LO og 3) DA.

Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis LO og DA. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis LO og DA, jf. dog § 59 b, stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af § 59 b, stk. 5, 2. pkt., er tilknyttet en organisation, som ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i § 59 b, stk. 5, en repræsentant fra lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås en ændring af de indstillingsberettigede organisationer, således, at FH vil blive indstillingsberettiget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i stedet for LO.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 11

Efter retssikkerhedslovens § 61 kan sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser indbringes for Ankestyrelsen. Det følger heraf, at Ankestyrelsen kan træffe afgørelse om den forpligtelse, der er uenighed om.

Det foreslås, at det anføres udtrykkeligt i retssikkerhedslovens § 61, 1. pkt., at Ankestyrelsen træffer afgørelse i sagen.

Hermed vil det blive tydeliggjort, at resultatet af Ankestyrelsens behandling af sagen er bindende for de kommuner, der er parter i sagen, og at kommunaltilsynet i overensstemmelse med, hvad der hidtil har været anset for gældende ret, vil kunne gribe ind efter reglerne i kapitel VI og VII i lov om kommunernes styrelse, hvis en kommune måtte undlade at efterleve Ankestyrelsens bindende afgørelse efter bestemmelsen. Kommunerne vil dog som hidtil kunne anlægge sag imod hinanden, hvis de ikke er enige i Ankestyrelsens afgørelse.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.

Til nr. 12

Efter retssikkerhedslovens § 61 kan sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser indbringes for Ankestyrelsen. Det følger heraf, at Ankestyrelsen kan træffe afgørelse om den forpligtelse, der er uenighed om.

Det foreslås, at det med et nyt 2. pkt. i § 61 i retssikkerhedsloven fastsættes, at § 68, stk. 2, i retssikkerhedsloven, hvorefter Ankestyrelsens afgørelser kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over, ikke skal gælde i sager efter lovens § 61.

Baggrunden herfor er, at Ankestyrelsens afgørelser i sager om uenighed mellem kommuner ikke er en efterprøvelse af en tidligere afgørelse, der er klaget over, men en afgørelse af en tvist, som kommunerne indbringer for styrelsen i første instans. Ankestyrelsens afgørelse i sådanne sager kan derfor ikke gå ud på stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af en tidligere afgørelse, men vil være en afgørelse truffet i første instans.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at retssikkerhedslovens § 68, stk. 2, ikke vil finde anvendelse.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger punkt 2.1.

Til nr. 13

I retssikkerhedslovens § 66 er der en bemyndigelse til social- og indenrigsministeren til at fastsætte regler om obligatorisk brug af et bestemt ankeskema, når en myndighed skal genvurdere en afgørelse på grund af en klage og indsende sagen til Ankestyrelsen.

I § 13 i retssikkerhedsbekendtgørelsen er det med hjemmel i bemyndigelsen fastsat, at kommunalbestyrelsen ved indsendelse af en klagesag til Ankestyrelsen skal benytte et ankeskema, der er udarbejdet af Ankestyrelsen. Skemaet er webbaseret og findes på indberet.virk.dk og via Ankestyrelsens hjemmeside. Formålet med at benytte skemaet er at optimere sagsbehandlingen og ressourceforbruget i Ankestyrelsen og i kommunerne.

Bemyndigelsen i retssikkerhedslovens § 66 gælder i dag ikke, som det tidligere har været antaget, for sager om uenighed mellem kommuner, der indbringes for Ankestyrelsen efter retssikkerhedslovens § 61.

Med lovforslagets § 1, nr. 13, foreslås en tilsvarende bemyndigelse for sager om uenighed mellem kommuner fastsat i retssikkerhedslovens § 61 i et nyt stk. 2.

Det er hensigten, at det på baggrund af bemyndigelsen fastsættes i retssikkerhedsbekendtgørelsen, at kommunerne også ved indsendelse af sager om uenighed skal benytte et særligt skema. Et sådant skema til frivillig brug ved indsendelse i sager om mellemkommunal uenighed findes allerede på Ankestyrelsens hjemmeside.

Et obligatorisk krav om brug af skemaet vil medvirke til at sikre et generelt kvalificeret oplysningsgrundlag fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen samt mulighed for at afvise behandling af sager, der indkommer uden brug af skema eller ved mangelfuld udfyldning af skema.

Til nr. 14

I retssikkerhedslovens § 81 om Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen er det fastsat, at ”Chefen” for Ankestyrelsen er formand for udvalget.

Betegnelsen for chefen for Ankestyrelsen er efter retssikkerhedslovens § 51 ”direktøren”. Denne betegnelse blev indført ved lov nr. 1543 af 13. december 2016, uden at retssikkerhedslovens § 81 blev konsekvensændret.

Med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås det at ændre formuleringen af retssikkerhedslovens § 81, så der også her anvendes betegnelsen ”direktøren” om chefen for Ankestyrelsen.

Til nr. 15

I retssikkerhedslovens § 80 er det fastsat, at Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg – Det Rådgivende Praksisudvalg – til støtte for sin indsats med at koordinere praksis. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. retssikkerhedslovens § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

I retssikkerhedsloven § 81 er det fastsat, at chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra 1) KL, 2) DA, 3) LO, 4) FTF og 5) DH.

Ved lovforslagets § 1 nr. 15, foreslås en ændring af de indstillingsberettigede organisationer således, at FH vil blive indstillingsberettiget til Det Rådgivende Praksisudvalg i stedet for LO og FTF.

Baggrunden for forslaget er, at LO og FTF med virkning fra 1. januar 2019 er fusioneret under navnet Fagbevægelsens Hovedorganisation.

Forslaget vil ikke indebære ændringer i Det Rådgivende Praksisudvalgs opgaver og vil ikke medføre, at der skal ske ændring af den aktuelle sammensætning af det Rådgivende Praksisudvalg.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2.

Til nr. 16

Den foreslåede ændring er redaktionel.

Retssikkerhedslovens § 82 indeholder regler om kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes pligt til at tilvejebringe og indsende statistik på henholdsvis social- og indenrigsministerens lovområder og sundheds- og ældreministerens område inden for lov om social service.

Retssikkerhedslovens § 84 indeholder bemyndigelser til henholdsvis social- og indenrigsministeren og sundheds- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om omfanget af oplysninger og om, hvordan de skal indsendes.

Indtil 1. januar 2018 var reglerne om kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes pligt til at indsende oplysninger på den daværende børne- og socialministers område fastsat i retssikkerhedslovens § 82, stk. 1, og på den daværende ældreministers område fastsat i lovens § 82, stk. 2. I bemyndigelsen i lovens § 84 for ældreministeren til at fastsætte nærmere regler herom blev henvist til § 82.

Ved lov nr. af 660 af 8. juni 2017 blev der fra 1. januar 2018 foretaget ændringer i retssikkerhedslovens §§ 82 og 84. Herunder blev der i lovens § 82 indsat et nyt stk. 2 vedrørende den daværende børne- og socialministers område. Det hidtidige stk. 2 om den daværende ældreministers område blev dermed stk. 3.

I bemyndigelsen til den daværende ældreminister i § 84 blev der samtidig foretaget en præcisering af henvisningen til § 82. Hensigten var, som anført i bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2016-17 A, L 150, som fremsat s. 55, at bemyndigelsen skulle omfatte de oplysninger på ældreministerens område, der herefter var omfattet af lovens § 82, stk. 3. I lovtæksten er imidlertid fejlagtigt indsat en henvisning til § 82, stk. 2.

Det foreslås derfor, at denne forkerte henvisning ændres, så der i retssikkerhedslovens § 84, stk. 2, henvises til § 82, stk. 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2020.

Da retssikkerhedsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. retssikkerhedslovens § 90, stk. 1, vil de foreslåede ændringer af retssikkerhedsloven heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019, som ændret ved § 8 i lov nr. 1430 af 5. december 2018, § 2 i lov nr. 498 af 1. maj 2019, § 3 i lov nr. 550 af 7. maj 2019 og § 14 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændringer:
<p>§ 14. Kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.</p>	<p>1. I § 14, 1. pkt., indsættes efter »modtager«: »helbredstillæg eller«.</p>
<p>§ 43. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>2. I § 43, stk. 1, 1. pkt., udgår », lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel«.</p>
<p>§ 52. Social- og indenrigsministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af social- og</p>	<p>3. § 52, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes: »2) Fagbevægelsens Hovedorganisation.«</p>

<p>indenrigsministeren efter indstilling fra</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Dansk Arbejdsgiverforening, 2) Landsorganisationen i Danmark, 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, 4) KL (Kommunernes Landsforening) <p>og</p> <ol style="list-style-type: none"> 5) Danske Handicaporganisationer. <p><i>Stk. 2 og 3. ---</i></p>	<p>Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 3 og 4.</p>
<p>§ 52 a. --- <i>Stk. 2. ---</i></p>	<p>4. I § 52 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner, jf. dog § 52 c.«</p> <p>Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.</p>
<p><i>Stk. 4.</i> I sager omfattet af stk. 1-3 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.</p>	<p>5. I § 52 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3« til: »stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4«.</p>
<p>§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.</p>	<p>6. I § 52 c, stk. 1, ændres »§ 52 a, stk. 1 eller 3,« til: »§ 52 a, stk. 1, 3 eller 4,«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.</p>	<p>7. I § 52 c, stk. 2, ændres »§ 52 a, stk. 1,« til: »§ 52 a, stk. 1 og 3,«.</p>
<p>§ 59 a. --- <i>Stk. 2 og 3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:</p>	<p>8. I § 59 a, stk. 4, nr. 2, og stk. 5, ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.</p>

<p>1) KL (Kommunernes Landsforening). 2) Landsorganisationen i Danmark. 3) Dansk Arbejdsgiverforening. 4) Danske Handicaporganisationer.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.</p>	
<p><i>Stk. 6.</i> § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 4, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 7, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.</p>	<p>9. I § 59 a, stk. 6, ændres »§ 52 a, stk. 4,« til: »§ 52 a, stk. 5,«.</p>
<p>§ 59 b. --- <i>Stk. 2 og 3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer: 1) KL (Kommunernes Landsforening). 2) Landsorganisationen i Danmark. 3) Dansk Arbejdsgiverforening.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om</p>	<p>10. I § 59 b, stk. 4, to steder i stk. 5 og i stk. 6 ændres »Landsorganisationen i Danmark« til: »Fagbevægelsens Hovedorganisation«.</p>

<p>arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Landsorganisationen i Danmark eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.</p> <p><i>Stk. 7-9.</i> ---</p>	
<p>§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen.</p>	<p>11. I § 61 indsættes efter »Ankestyrelsen«: », der træffer afgørelse i sagen«</p> <p>12. I § 61 indsættes som 2. pkt.: »§ 68, stk. 2, finder ikke anvendelse.«</p>
	<p>13. I § 61 indsættes som <i>stk. 2</i>: »<i>Stk. 2.</i> Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal benytte et særligt skema ved indsendelsen af sager til Ankestyrelsen efter stk. 1. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.«</p>
<p>§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) KL (Kommunernes Landsforening), 2) Dansk Arbejdsgiverforening, 3) Landsorganisationen i Danmark, 	<p>14. I § 81, 1. pkt., ændres »Chefen for Ankestyrelsen« til: »Direktøren for Ankestyrelsen«.</p> <p>15. § 81, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:</p>

<p>4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og 5) Danske Handicaporganisationer.</p>	<p>»3) Fagbevægelsens Hovedorganisation og«. Nr. 5 bliver herefter nr. 4.</p>
<p>§ 84. --- <i>Stk. 2.</i> Ældreministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger for hjælpen efter §§ 79, 79 a, 83-84, 86, 88, 90-94 a, 119-122, 151-151 c, § 161, stk. 2 og 3, og §§ 192 og 192 a i lov om social service, jf. § 82, stk. 2, og § 83, stk. 2 og 4, og om, hvordan oplysningerne skal ajourføres og indsendes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.</p>	<p>16. I § 84, stk. 2, ændres »§ 82, stk. 2,« til: »§ 82, stk. 3</p>

UDKAST